

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/72/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201076
Dátum vydania rozhodnutia:	29.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jarmila Urbancová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1012201076.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Petry Příbělskej, PhD., v právnej veci žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., IČO: 35 815 256, Mlynské Nivy 44/a, Bratislava, zastúpený: DEDÁK & Partners, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 45, na základe substitučnej plnej moci: Advokátska kancelária Tomáš Kamenec, s.r.o, so sídlom v Bratislave, Špitálska 43, proti žalovanému: Regulačná rada Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, Bajkalská 27, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia Rady pre reguláciu č.: 04/778/12/RpR z 30. marca 2012, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/195/12-191 z 19. marca 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/195/12-191 z 19. marca 2014 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č.: 04/778/12/RpR z 30. marca 2012 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Preskúvaným rozhodnutím žalovaný rozhodujúc o odvolaní žalobcu potvrdil rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej aj „úrad“) č.: 0002/2012/P-ZK z 30.11.2011, ktorým prvostupňový správny orgán rozhodol podľa § 14 ods. 4 zákona č. 276/2001 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach (ďalej len „zákon o regulácii“) tak, že žalobcom predložený návrh ceny za dodávku plynu pre domácnosti a podmienok priznania cien za dodávku plynu pre domácnosti na rok 2012 zamietla a podľa § 30 ods. 1 písm. d/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) cenové konanie zastavuje, pretože žalobca ako regulovaný subjekt neodstránil nedostatky návrhu ceny.

Krajský súd preskúvané rozhodnutie žalovaného zrušil pre jednak prílišný formalizmus v postupe

úradu a tiež v dôsledku vadného výroku prvostupňového rozhodnutia a vec vrátil žalovanému na nové konanie.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že sa stotožňuje s názorom žalovaného v tom, že žalobcom predložený návrh ceny bol neúplný, keďže žalobca bol povinný vychádzať z § 14 ods. 3 písm. d/ zákona o regulácii predložiť podklady k návrhu ceny s takými povinnými údajmi a parametrami, ako to ustanovuje vyhláška Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 216/2011 Z.z. (ďalej len „vyhláška“) a teda aj s výpočtom CPS2012. Tvrdenie žalobcu, že výpočet nákladov na prístup do prepravnej siete a prepravu plynu nie je obligatórnou náležitosťou návrhu, preto ho krajský súd považoval za nedôvodné.

Podľa názoru krajského súdu nič nebránilo úradu, aby po doručení odpovede žalobcu na výzvu na odstránenie nedostatkov z 18.11.2011 v prípade, ak stále považoval nedostatky za neodstránené, zopakoval výzvu so zameraním sa na CPS2012 a vyzval žalobcu na úpravu predložených výpočtov a parametrov tak, aby tieto boli v súlade s § 18 ods. 3 vyhlášky. Žalobca síce uviedol, že trvá na použití pôvodného výpočtu uvedeného v návrhu ceny, avšak zároveň predložil aj druhý návrh výpočtu a práve táto situácia spolu so skutočnosťou, že žalobca v podstate predložil úradu všetky údaje, ktoré predstavujú čitateľa a menovateľa určitého zlomku, avšak nepredložil mu správny výsledok ich podielu, tak úrad sa podľa krajského súdu mal opätovne pokúsiť nedostatky návrhu odstrániť. Keďže tak neurobil a vo veci rozhodol o zamietnutí návrhu a zároveň cenové konanie zastavil z dôvodu neodstránenia nedostatkov návrhu ceny, konal podľa názoru súdu príliš formalisticky.

K námietke žalobcu, že v bode 6. výzvy na opravu návrhu úrad len citoval § 18 ods. 3 vyhlášky, z ktorého nebolo možné odvodiť konkrétnu požiadavku úradu, krajský súd uviedol, že žalobca mohol v prípade nezrozumiteľnosti výzvy požiadať o vysvetlenie tohto bodu a byť taktiež aktívnym účastníkom konania. Lehota na odstránenie nedostatkov návrhu bola 30 dní, pričom žalobca reagoval už na tretí deň od doručenia tejto výzvy. Samotná táto skutočnosť podľa krajského súdu potvrdzuje, že žalobcovi nebola výzva na odstránenie nedostatkov návrhu ceny nejasná a preto mal za to, že v danom čase nebolo potrebné žalobcovi dávať ďalšie poučenia, resp. poskytovať pomoc pri odstraňovaní nedostatkov návrhu.

S poukazom na to, že ustanovenie § 14 ods. 4 zákona o regulácii je pre § 30 ods. 1 písm. d/ správneho poriadku vo vzťahu lex specialis vs. lex generalis, podľa názoru krajského súdu tieto ustanovenia nemali byť použité úradom súčasne, pričom rozhodnutie úradu obsahujúce vo výroku aj „zastavenie“ aj „zamietnutie“ nespĺňa kritérium určitosti a zrozumiteľnosti výroku. Úrad mal podľa právneho záveru krajského súdu v danom prípade návrh ceny len zamietnuť s poukazom na § 14 ods. 4 zákona o regulácii a teda o veci rozhodnúť takýmto spôsobom bez použitia "všeobecnej úpravy v správnom poriadku. Ďalej uviedol, že zamietnutím návrhu ceny dochádza súčasne aj k ukončeniu cenového konania bez toho, aby bolo potrebné aj jeho zastavenie podľa § 30 ods. 1 písm. d/ správneho poriadku

Rozhodnutie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že vzhľadom na úspech žalobcu v konaní mu priznal náhradu trov konania spočívajúcu v trovách súdneho poplatku a nákladoch právneho zastúpenia vo výške vyčíslenej v rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ OSP a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný mal za to, že postupom, kedy úrad vyzýval žalobcu na odstránenie väd návrhu ceny a poučil ho o tom, ako má návrh zosúladiť s požiadavkami vyhlášky, mu poskytol pomoc pri odstránení nedostatkov a náležitostí návrhu ceny a napriek podrobnému vysvetleniu, čo má žalobca v návrhu ceny uviesť, ako konkrétne výpočet nákladov CPS2010 opraviť, tento na výzvu reagoval tak, že doručil odpoveď z 25.11.2011 s alternatívnym výpočtom nákladov CPS2012, pričom ani jedna alternatíva nebola v súlade s ustanovením § 18 ods. 3 vyhlášky.

Poukázal na skutočnosť, že žalobca je regulovaným subjektom, ktorý bol až do roku 2009 jediným dodávateľom plynu pre domácnosť v Slovenskej republike, s úradom úzko spolupracoval a disponoval vždy dostatočnými právnymi vedomosťami a znalosťami v oblasti cenovej regulácie pre dodávku plynu pre domácnosti. Uviedol, že zamestnanci žalobcu počas existencie úradu od roku 2001 nepredložili úradu v žiadnom konaní dva alternatívne návrhy, čo navyše neumožňuje ani žiaden všeobecne záväzný právny predpis. Dodal, že úrad nemohol svojím postupom dopustiť, aby k 01.01.2013 neboli odberateľom plynu známe ceny za dodávku plynu pre domácnosti. Jeho prvoradým cieľom bolo určiť ceny a podmienky ich uplatňovania pre regulovanú činnosť, ktorou je dodávka plynu pre domácnosti. Podľa vyjadrenia žalovaného, žalobca svojím konaním úrad postavil do situácie, kedy musel začať konanie z úradnej povinnosti, aby odberatelia plynu v domácnosti nezostali bez úradom určenej resp. schválenej ceny. Zároveň podotkol, že rok 2012 predstavoval práve prvý rok regulačného obdobia stanoveného regulačnou politikou úradu na obdobie rokov 2012 - 2016 pre cenovú reguláciu v plynárstve.

Nesúhlasil s dôvodom nezákonnosti správnych rozhodnutí spočívajúcim vo formalizme úradu pri nepodaní vysvetlenia ako odstrániť nedostatok návrhu ceny a odopretí relevantného poučenia podľa správneho poriadku. V tejto súvislosti uviedol, že vo výzve z 18.11.2011 bolo uvedené, čo je potrebné dosadiť do zlomku pre výpočet nákladov CPS2012 s tým, že úrad upozornil žalobcu, že do tohto zlomku je potrebné doplniť údaj o množstve dodaného plynu všetkým odberateľom v roku 2012. Z uvedeného dôvodu žalovaný trval na tom, že nie je prípustné, aby žalobca v návrhu ceny uviedol rôzne alternatívy výpočtu nákladov CPS2012 s tým, že úrad sa mal rozhodnúť, ktorý návrh akceptuje.

S poukazom na ustanovenie § 14 ods. 3 zákona o regulácii, ktorý ustanovuje, že návrh ceny obsahuje ostatné podklady, ktoré sú určené vyhláškou, pričom ustanovenie § 18 uvedenej vyhlášky ustanovuje spôsob výpočtu maximálnej ceny za dodávku plynu pre domácnosti, ako aj parametre, ktoré sa považujú za východiskové na účely výpočtu ceny za dodávku plynu pre domácnosti, vzorec s výpočtom maximálnej východiskovej ceny za dodávku plynu a spôsob určenia nákladov na prístup do prepravnej siete a prepravu plynu v eurách na jednotku množstva plynu na rok t., mal žalovaný za to, že žalobca bol povinný predložiť návrh ceny s jeho obligatórnou náležitosťou, a to jednoznačným a určitým výpočtom nákladov CPS2012. Žalobca predložil v alternatívnych návrhoch úradu vzorec s nesprávne doplnenými údajmi, preto úrad na základe jeho návrhu nevedel vyrátať výpočet nákladov CPS2012.

Ďalej uviedol, že vzhľadom na úpravu inštitútu zamietnutia návrhu podľa § 14 ods. 4 zákona o regulácii, podľa ktorého nedôjde súčasne so zamietnutím návrhu ceny aj k zastaveniu konania, aplikoval dôvody zastavenia konania podľa ustanovenia § 30 správneho poriadku, pričom tento postup považoval za správny. Poznamenal, že ak by autor a predkladateľ zákona č. 276/2001 Z.z. mal v úmysle ukončiť konanie iba zamietnutím návrhu ceny, tak by tento inštitút v zákona o regulácii podrobnejšie upravil a súčasne by nepoukazoval na subsidiárny charakter správneho poriadku. Vzhľadom na uvedené považoval žalovaný výrok rozhodnutia obsahujúci „zastavenie“ aj „zamietnutie“ za určitý a zrozumiteľný.

Zároveň uviedol, že rozsudok súdu neobsahuje podstatnú náležitosť rozhodnutia, a to poučenie o opravnom prostriedku podľa § 205 ods. 2 OSP, pretože poučenie o opravnom prostriedku neuvádza taxatívne dôvody, pre ktoré je možné podať odvolanie proti rozsudku, pokiaľ sa ním rozhodlo o veci samej.

Žalobca sa k odvolaniu žalovanému, napriek tomu, že mu bola výzva na vyjadrenie doručená 25. júla 2014, nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 246c ods.1 prvá veta OSP a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného je potrebné vyhovieť.

Rozsudok krajského zmenil a žalobu zamietol podľa § 250ja ods. 3 veta druhá, § 220 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Predmetom preskúmania v prejednávanej veci je rozhodnutie žalovaného, ktorý potvrdil prvostupňové rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č.: 0002/2012/P-ZK z 30.11.2011, ktorým prvostupňový správny orgán rozhodol podľa § 14 ods. 4 zákona o regulácii tak, že žalobcom predložený návrh ceny za dodávku plynu pre domácnosti a podmienok priznania cien za dodávku plynu pre domácnosti na rok 2012 zamietol a podľa § 30 ods. 1 písm. d/ správneho poriadku cenové konanie zastavil z dôvodu, že žalobca ako regulovaný subjekt neodstránil nedostatky návrhu ceny.

Najvyšší súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konanie im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu

V správnom súdnictve prejednávajú súdy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy OSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu, súd teda skúma procesné pochybenie správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa sám v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné najmä kvôli prameňu z ktorého pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú vec relevantný právny predpis.

Podľa § 14 ods. 1 zákona o regulácii konanie o cenovej regulácii (ďalej len „cenové konanie“) sa začína podaním návrhu ceny regulovaným subjektom úradu alebo z podnetu úradu.

Podľa § 14 ods. 3 zákona o regulácii návrh ceny obsahuje

- a) označenie regulovaného subjektu,
- b) návrh ceny podľa schváleného spôsobu určenia ceny,
- c) ostatné podklady určené všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý vydá úrad.

Podľa § 14 ods. 4 zákona o regulácii, ak je návrh ceny neúplný alebo je v rozpore s § 12 ods. 10 a § 14 ods. 3 písm. c/, úrad vyzve účastníka cenového konania, aby v ním určenej lehote odstránil nedostatky. Úrad návrh ceny zamietne, ak účastník cenového konania v lehote určenej úradom neodstránil nedostatky návrhu; v takom prípade môže úrad určiť cenu na základe konania z vlastného podnetu aj bez návrhu ceny účastníka cenového konania.

Podľa § 14 ods. 9 zákona o regulácii na cenové konanie sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní s výnimkou oddielov 2 až 4 štvrtej časti a piatej časti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 30 ods. 1 písm. d/ správneho poriadku správny orgán konanie zastaví, ak účastník konania na výzvu správneho orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky svojho podania a bol o možnosti zastavenia konania poučený.

Najvyšší súd mal z predloženého súdneho vrátane administratívneho spisu preukázané, že žalobca ako regulovaný subjekt doručil 28.10.2011 Úradu pre reguláciu sieťových odvetví návrh ceny za dodávku plynu pre domácnosti a podmienok priznania cien za dodávku plynu pre domácnosti na obdobie od 1. januára 2012 do 31. decembra 2012. Keďže návrh bol podľa úradu neúplný, žalobca bol podľa § 14 ods. 3 zákona o regulácii a vyhlášky úradu listom z 18.11.2011 vyzvaný na odstránenie nedostatkov a doplnenie podkladov k návrhu ceny v lehote 30 dní, pričom bol poučený o možnosti zamietnutia návrhu ceny a zastavenia cenového konania. V súvislosti s touto výzvou bolo cenové konanie prerušené. Žalobca predložil úradu podklady a informácie požadované v jeho výzve listom z 25.11.2011. Žalobca 30.11.2011 nazrel do spisu úradu a v zápisnici spísanej pri nahliadnutí do spisu vzniesol výhradu, že nebol pred vydaním rozhodnutia oboznámený s príslušnými podkladmi pred vydaním rozhodnutia. Úrad rozhodnutím č.: 0002/2012/P-ZK z 30.11.2011 rozhodol podľa § 14 ods. 4 zákona o regulácii tak, že žalobcom predložený návrh ceny za dodávku plynu pre domácnosti a podmienok priznania cien za dodávku plynu pre domácnosti na rok 2012 zamietol a podľa § 30 ods. 1 písm. d/ o správnom konaní cenové konanie zastavil, pretože žalobca ako regulovaný subjekt neodstránil nedostatky návrhu ceny.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodla Rada pre reguláciu napadnutým rozhodnutím č.: 04/778/12/RpR z 30.03.2012 tak, že odvolanie žalobcu zamietla a prvostupňové rozhodnutie úradu potvrdila.

Úrad po vydaní rozhodnutia č.: 0002/2012/P-ZK z 30.11.2011 začal z vlastného podnetu konanie o určenie ceny za dodávku plynu pre domácnosti pre obdobie roku 2012, pričom v tomto konaní určil pre žalobcu rozhodnutím č. 0029/2012/P zo 14.12.2011 na obdobie od 01.01.2012 do 31.12.2012 maximálne ceny za dodávku plynu pre domácnosti.

Krajský súd sa stotožnil so záverom žalovaného, že žalobca bol povinný vychádzať z § 14 ods. 3 písm. d/ zákona o regulácii predložiť podklady k návrhu ceny s takými povinnými údajmi a parametrami, ako to ustanovuje vyhláška úradu a teda aj s výpočtom CPS2012CPS2012, ako obligatórnou náležitosťou návrhu ceny za dodávku plynu pre domácnosti. Z dôvodu, že podanie žalobcu nemalo predpísané náležitosti, ho úrad výzvou z 18.11.2011 vyzval na odstránenie nedostatkov návrhu ceny, pričom krajský súd mal za to, že úrad vo výzve dostatočne špecifikoval, čo je potrebné v návrhu ceny uviesť.

Napriek uvedenému považoval postup úradu za formalistický, keď zaujal právny názor, že úrad bol povinný pred výzvou na odstránenie nedostatkov adresovanou účastníkovi konania odstrániť vadu vlastnou činnosťou. Súčasne poukázal na vyjadrenie žalovaného, ktorý uviedol, že nedostatky návrhu nemohol odstrániť vlastnou činnosťou, keď žalobca predložil dva alternatívne návrhy, ktoré nezodpovedali vyhláške a úrad nevedel a ani nemohol vedieť, ktorý návrh z hľadiska predložených výpočtov a parametrov adekvátne preukazuje a zodpovedá plánovanému množstvu dodaného plynu všetkým odberateľom v roku 2012, teda tomu množstvu, ktoré bolo jedným z údajov potrebných na výpočet nákladov na prístup do prepravnej siete a prepravu plynu na jednotku množstva plynu. Takýto výklad procesných ustanovení krajským súdom je podľa najvyššieho súdu na jednej strane zmätočný a na druhej strane bez opory v zákonomnom znení relevantných ustanovení. Opierajúc sa o čl. 47 ústavy má každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi a orgánmi verejnej správy od začiatku konania a za podmienok ustanovených zákonom. Uvedená ústavná zásada je premietnutá v § 3 ods. 3 správneho poriadku ako jedno zo základných pravidiel konania. Ustanovenie § 19 ods. 3 predstavuje špecifickú formu pomoci účastníkovi správneho konania. Jej podstata spočíva v odstraňovaní nedostatkov podania,

ak nemá predpísané náležitosti. Rozsah pomoci poskytovanej správnym orgánom v súvislosti s nedostatkami podania nie je absolútny.

Odstraňovanie nedostatkov podania je konkretizáciou zásady úzkej súčinnosti správneho orgánu s fyzickými osobami a právnickými osobami. Zákon vychádza z predpokladu aktívnej spolupráce účastníkov konania pri odstraňovaní nedostatkov podania. Ak ide o podanie vo výlučnom záujme účastníka, snaha na odstránenie nedostatkov podania zo strany správneho orgánu nemôže prevyšovať záujem účastníka.

Úrad postupoval v súlade s ustanovením § 14 ods. 4 zákona o regulácii a žalobcu vyzval na odstránenie nedostatkov s tým, že vo výzve vysvetlil, ako má návrh zosúladiť s požiadavkami zákona o regulácii a vyhláškou. Keďže žalobca doručil odpoveď na výzvu v lehote 3 dní od jej doručenia (žalobcovi bola doručená výzva z 18.11.2011 dňa 22.11.2011 a svoju odpoveď doručil úradu 25.11.2011), bolo potrebné vychádzať z toho, že požiadavky na odstránenie nedostatkov boli jasné a zrozumiteľné. Uvedené je možné prezumovať aj na základe toho, že o žiadnu ďalšiu súčinnosť, resp. vysvetlenie správny orgán nepožiadaval. Úrad nebol povinný nahrádzať aktivitu účastníka konania a jeho záujem na výsledku správneho konania. Na základe týchto skutočností je potrebné považovať postup úradu za súladný nielen z procesného hľadiska s ustanoveniami cenového konania, ale aj v zmysle jeho povinností ako orgánu verejnej správy podľa článku 47 ústavy v spojení s ustanoveniami správneho poriadku.

V zmysle právneho posúdenia rozhodnutia krajským súdom bol ďalším dôvodom nezákonnosti rozhodnutia vadný výrok, ktorý nespĺňal kritérium určitosti a zrozumiteľnosti v tom, že úrad vo výroku postupujúc podľa § 14 ods. 4 zákona o regulácii zamietol návrh ceny žalobcu a zároveň podľa § 30 ods. 1 písm. d/ správneho poriadku zastavil konanie, pretože regulovaný subjekt neodstránil nedostatky návrhu ceny, pričom podľa krajského súdu uvedené ustanovenia nemali byť úradom použité súčasne. Dôvodil tým, že nakoľko je ustanovenie § 14 ods. 4 zákona o regulácii vo vzťahu lex specialis v. lex generalis voči § 30 ods. 1 písm. d/ správneho poriadku, úrad mal v danom prípade návrh ceny len zamietnuť bez použitia všeobecnej úpravy a v takomto prípade dochádza podľa názoru súdu súčasne aj k ukončeniu cenového konania bez toho, aby bolo potrebné jeho zastavenie podľa § 30 ods. 1 písm. d/ správneho poriadku.

Krajským súdom nastolená právna konštrukcia nezodpovedá procesným zásadám priebehu konania v prípade podpornej aplikácie správneho poriadku ako všeobecného právneho predpisu správneho konania, čo je prípad cenového konania podľa zákona o regulácii.

Nakoľko druhá časť ustanovenia § 14 ods. 4 zákona o regulácii uvádza možnosť určiť cenu na základe konania z vlastného podnetu, pre úrad pred začatím konania o určenie ceny z vlastného podnetu, bolo nevyhnutné rozhodnúť v prípade cenového konania začatého z podnetu žalobcu s konečnou platnosťou, t.j. formou zastavenia konania. K zastaveniu konania dochádza v prípadoch ustanovených v správnom poriadku alebo v osobitných zákonoch z dôvodov, ktoré bránia pokračovať v konaní. Dôvody na zastavenie konania sú vymedzené taxatívne a ak sú splnené zákonné podmienky, správny orgán nemá inú možnosť ako konanie zastaviť. Keďže v čase rozhodovania úradu v predmetnej veci neobsahoval lex specialis, t.j. zákon o regulácii, dôvody zastavenia konania, úrad postupoval správne keď vo výroku uviedol jeden z taxatívne vymedzených dôvodov zastavenia konania podľa všeobecného predpisu o správnom konaní, ktorý bol v tomto prípade naplnený. V opačnom prípade by v tej istej veci nemohol začínať konanie z vlastného podnetu. Súladnosť uvedeného postupu úradu so zásadami správneho konania vyplývajú aj zo zmeny legislatívy v tomto smere, keď samotné ustanovenie § 14 ods. 4 správneho poriadku uvádza postup úradu, ktorý v prípade neodstránenia nedostatkov návrhu zo strany účastníka konania návrh ceny zamietne a konanie zastaví.

Poznámka súdu: V časovej verzii textu predpisu účinnej od 01.08.2012 do 31.08.2012 došlo zákonom č. 197/2012 Z.z. k zmene ustanovenia § 14 ods. 4 tak, že v druhá veta ustanovenia znie: „Úrad návrh ceny zamietne a konanie zastaví, ak účastník cenového konania v lehote určenej úradom neodstránil nedostatky návrhu; v takom prípade môže úrad určiť cenu na základe konania z vlastného podnetu aj bez

návrhu ceny účastníka cenového konania. Úrad návrh ceny zamietne a konanie zastaví, aj ak nedošlo k schváleniu návrhu ceny najvyšším orgánom obchodnej spoločnosti alebo družstva alebo spoločníkmi verejnej obchodnej spoločnosti alebo spoločníkmi komanditnej spoločnosti podľa osobitného predpisu 6g) pred jeho podaním.“

Ostatný odvolací dôvod žalovaného, ktorý smeroval proti poučeniu o možnosti podať odvolanie, keď krajský súd necitoval v poučení taxatívne dôvody odvolania v zmysle § 205 ods. 2 OSP nepovažoval najvyšší súd za opodstatnený a odôvodňujúci zrušenie rozhodnutia, nakoľko žalovaný svoje právo podať odvolanie využil a v tomto smere nebol na svojich právach na súdnu a právnu ochranu nijako ukrátený.

Najvyšší súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové správne rozhodnutie sú vydané v súlade so zákonom, dôsledne rešpektujúc zásady správneho konania, preto za daných okolností neboli podmienky pre vyhovieť žalobe a ich zrušenie krajským súdom. Vzhľadom na to, že ani námietky žalobcu neboli z dôvodu ich právnej nepodstatnosti spôsobilé spochybníť zákonnosť rozhodnutia žalovaného, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu v súlade s ustanovením § 220 OSP zmenil a žalobu pre jej nedôvodnosť v zmysle § 250j ods. 1 OSP zamietol.

O trovách odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol v zmysle § 224 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 OSP a § 250h OSP tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.